

Ἐξωτερικὴ κατάστασις. — Τὸ δέγμα εἶναι μελανόν, ξηρόν καὶ ψυχρόν, τὰ δὲ ἄκρα τοῦ σώματος παγωμένα καὶ μαῦρα, τὸ πρόσωπον, ὡς περὶ τοῦ μελανόν, φέρει ἐντετυπωμένον τὸν τρόμον· οἱ ὀφθαλμοὶ, σπασμωδῶς ἀνεστραμμένοι, εἶναι βεθυισμένοι εἰς τὰς γλήνας, καθὼς συμβαίνει μετὰ μακροχρόνιους μαρasmus· τὰ πλάγια τοῦ ὑπογαστρίου ἰσχυρῶς συσπλεγμένα φαίνονται κολλημένα ἐπὶ τοῦ σπονδυλικοῦ στύλου, καὶ οἱ ἀσθενεῖς διπλόνονται εἰς δύο οὕτως, ὥστε τὰ γόνατά των ἐγγίζουσιν σχεδὸν τὴν σιαγόνα.

Κατάστασις τῶν κυριωτέρων ἐνεργειῶν. — Ὁ σφυγμὸς εἶναι ἀνεπαίσθητος καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς καρτιδας ἀρτηρίας· εἰς τὴν καρδίαν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰ αὐρτικὰ κοιλώματα, ἀκούεται ἀδύνατός τις καὶ συνεχῆς ριζος, πολλὰ παρεμφερὴς μὲ τὸν προξενούμενον ἀπὸ τῆς συνεχῆς κίνησιν μικροῦ τινος τροχοῦ. Ἡ ἀναπνοὴ εἶναι βραχεῖα καὶ βιαία, καὶ συνοδεύεται μὲ στεναγμούς καὶ λύξιγκας· οἱ ἐμετοὶ εἶναι σπανιώτατοι, αἱ κενώσεις συνεχέστεραι, μελανωπαί, κίτριναι ἢ ὑπόλευκοι. Συχνάκις δὲ οὔτε ἐμετοὶ, οὔτε κενώσεις γίνονται.

Ἐν τῇ μέσῃ τῆς ἐξουθενώσεως τῆς σωματικῆς δυνάμεως, τοῦ νοῦς αἱ ἐνεργεῖαι φαίνεται ὅτι διαμένουν ὑγιεῖς.

Εἰς τὴν νόσον ταύτην τὰ βαρύτερα συμπτώματα εἶναι τὸ ψύχος καὶ ἡ καθολικὴ μελανότης, καὶ ἐξαιρέτως ἡ ἐκλειψις τῆς ἀναπνοῆς καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν τῆς καρδίας παλμῶν. Ἡ κατάστασις αὕτη διαρκεῖ κάμποσας ὥρας, ἐνίοτε δὲ μίαν ἡμέραν, καὶ σπανίως πλειότερον. Εἰμπαρεῖ νὰ ἀμειβῇ ἐπὶ τινὰς ὥρας ἀνάληψις, ἔπειτα δὲ μετὰπτωσις, καὶ εἰς τὸ δεύτερον συχνάκις ἢ εἰς τὸ τρίτον ἐξανακύλισμα ἀποθνήσκουσιν οἱ ἀσθενεῖς. Κατὰ τὴν ὑπερβολικὴν δὲ ἀκμὴν τῆς νόσου ὁ θάνατος ἐπιγίνεται εἰς ὀλίγας ὥρας. Αἱ ἀναρρώσεις εἶναι πολυκαιριναί, ἐπίπονοι, πάντοτε συνωδευμένοι μὲ βαθέα ὀργανικὰ πάθη, συχνότερα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἀνασάρκωσις καὶ ἡ τῶν ἁκρῶν γάγγραινα.

Μετὰ τὰς ἀνατομικὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμε, καὶ αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουν σχεδὸν μὲ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰατρῶν γεγενημένας, δοξάζει ὁ Κύριος Πινέλος ὅτι ἡ νόσος αὕτη ἐδρεῖται εἰς τὰ γάγγλια τοῦ μεγάλου συμπαθητικοῦ ἢ τρισπληγχνικοῦ νεύρου, καὶ εἶναι πάθος ἀκόμη ἄγνωστον ἢ κακῶς ἐξετασθὲν, τὸ ὁποῖον ὀνομάζει *τρισπληγχνίαν*. Θεωρεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιδημικὴν, ὡς καὶ ὅλας τὰς νόσους καὶ ἀναπτυσσομένην ἐξ εἰδικῆς τινὸς αἰτίας, ἔτι ἀγνώστου, εἰς τοὺς ὅτοι εἶναι προδιατεθειμένοι ἐκ τῆς κατασκευῆς των ἢ ἐκ προτέρων ἀσθενειῶν· αἱ δὲ συχνότεραι αἰτίαι τὸν φαίνονται αἱ ὁδεῖαι μεταβολαὶ τῆς κράσεως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αἵρος. Ὅθεν διΐτχυρίζεται ὅτι δὲν μεταδίδεται διὰ τῆς ἀμίσσου ἀφῆς, καὶ ὑπέθελεν αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀπόπειραν. — Ἐὰν ὅμως εἰς μίαν περίστασιν δὲν εἶναι κολλητικὴ ἡ νόσος, δὲν ἀποδεικνύεται ἐντεῦθεν ὅτι δὲν εἶναι καὶ εἰς ἄλλην. — Ἐκ δὲ τῶν ὁρμητικῶν προσώων, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ νόσος αὕτη· ἐφέτος, τὸν φαίνεται ἀπαραίτητον ὅτι θέλει διατρίβει ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ περάσει ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν· προβλέπει μάλιστα ὅτι θέλει εἶναι ὁρμητικώτερα εἰς τοὺς τόπους τοὺς μᾶλλον ὑποκειμένους εἰς τὰς ὁδεῖας μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρας. (Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

Νεκρόλογος. — Τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐτελεύτησεν εἰς Ναύπλιον μετὰ πολυχρόνιον ἀσθένειαν ὁ Γεράσιμος Εὐπάς Κεραλῆνιος, καὶ ἐτάφη μὲ τὰς ἀνηκούσας ἐπικηδίου τιμὰς. Ὁ ἀγαθὸς οὗτος πολίτης, ὑπακούσας εἰς τὴν πρώτην φωνὴν τῆς πατρίδος, ἔτρεξε προθύμως νὰ συναγωνισθῇ τὸν

τίμιον ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ ἐλευθερίας. ἔχων ἱκανὰς γνώσεις καὶ πείραν περὶ τὰ ναυτικὰ, ἐμβόηκε τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὸν στόλον, καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῶν ἐκστρατειῶν ἐκείνου τοῦ ἔτους ἐφάνη κατὰ πάντα χρήσιμος. Εἰς τὴν σύστασιν τῆς διοικητικῆς πρώτης περιόδου κατὰ τὸ 1822 διωρίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ διὰ τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος του ἐνεκρίθη νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν β καὶ γ περίοδον. Κατὰ τὸ 1827 διωρίσθη Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης παρὰ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Επιτροπῆς, καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶχε νομικὰς γνώσεις, διὰ τῆς μελέτης ὅμως καὶ προσοχῆς του καὶ διὰ τὸ ἀποδεδειγμένον εὐσυνείδητον τοῦ χαρακτῆρός του ἐξεπλήρωσε καὶ τὸ χρέος τοῦτο κατὰ τὰς εὐχὰς τῆς πατρίδος.

Ἐκούσιος προσφύρα διὰ τοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα προσφυγόντας Κρήτας συναχθεῖσα παρὰ τοῦ Γ. Ἀναγνωστᾶκη.

Οἱ Κύριοι: Σκαλὼν Ὁροθέτης εἰς Ἑλλάδα ἐκ μέρους τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος Φοίν. 94 Α. 40, Ἀλέξανδρος Δ. Μουρούζης 60, Γεώργιος Πάλτας Γραμματεὺς τῆς Αὐτοκρατορικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀντιπροσβείας 80. Οἱ ἰδιαιτέροι Γραμματεῖς τῆς Α. Ε. Λόγγος Φοίν. 40, Φ. Κανᾶς 20, Γ. Ἀναγνωστᾶκης Κεῖς 20. Τὸ ὅλον Φοίν. 314: 40.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. — Τὴν 26 Ἰουλίου ἡ Αὐστριακὴ φρεγάττα Γκουερρίέρα ἐκ Σούδας δι' ἡμερῶν 3. — τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Κέντ ἀπὸ Μάλτας δι' ἡμερ. 5. — ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάττα Μαδαγάσκας ἐκ Πόρου δι' ἡμ. 1. — ἡ Γαλλικὴ Καλυψὼ, διὰ 1 ἡμέρ. — καὶ τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Ἀχιλλεύς ἐκ Μάλτας δι' ἡμερ. 6.

Τὴν 30 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ ἐκ Σάμαν δι' ἡμερῶν 6.

Τὴν 1 Αὐγούστου ἡ Ἑλληνικὴ κορβέττα ἡ Νῆσος τῶν Ψαρρῶν ἐκ Σύρας δι' ἡμ. 1.

Τὴν 3 ἐκ Πόρου δι' ἡμ. 1. ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάττα Μαδαγάσκας — ἡ Γαλλικὴ Καλυψὼ, — καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Παυλλῶν — καὶ τὸ Αὐστριακὸν, Οὐσσαρ, ἐκ Νεοκάστρου δι' ἡμερ. 5.

Τὴν 5 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Κίμβρος ἐκ Μαραθωνητίου δι' ἡμερ. 3. — καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀκτέων ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2.

Τὴν 6 τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοον Ἐρμῆς.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. — Τὴν 26 Ἰουλίου τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Ἀχιλλεύς εἰς Πόρον.

Τὴν 28 τὸ Γαλλικὸν, Ἀκτέων, εἰς Πόρον.

Τὴν 29 ἡ Αὐστριακὴ φρεγάττα Γκουερρίέρα εἰς Πόρον.

Τὴν 31 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Παυλλῶν — καὶ τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Κέντ μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς φρεγάτας Μαδαγάσκας — καὶ ἡ Γαλλικὴ φρεγάττα Καλυψὼ εἰς Πόρον.

Τὴν 1 Αὐγούστου τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ εἰς Νεοκάστρον.

Τὴν 4 τὸ Αὐστριακὸν, Οὐσσαρ — τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοον, Ἐρμῆς, — τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Παυλλῶν.

Τὴν 5 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ζενί.

Τὴν 6 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάττα Μαδαγάσκας καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ γολέττα Λαδὶ Κοδριγκιῶν, καὶ Κίμβρος, εἰς Πόρον.

[ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 60 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1831.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπαναλαμβάνοντες ὅσα καὶ ἄλλοτε ἐξεφράσαμεν πρὸς τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος, καὶ ἤδη σπεύδοντες οἱ πρὸς βεβρῶν τῆς νήσου ταύτης κάτοικοι νὰ προσφέρωμεν τὰ αὐτὰ πατριωτικά μας ἀγῆματα καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας πρὸς τὴν Ἑμετέραν Ἐξοχότητα, βεβαιώνοντες τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, ὅτι μακρὰν τῆ νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὰς κακοβουλίας καὶ ταραχαῖς τῶν ὅσων ἀπὸ ἰδιοτελεῖς μόνον σκοπὸς ἐκινήθησαν καὶ ζητῶν νὰ ταραξῶν τὴν ἡσυχίαν τῆς Φιλονόμου Ἑλλήνος, ἀποδοκιμάζομεν ὅσον ἐφ' ἡμᾶς ἀνήκει κάθε βραδύργον αὐτῶν σκοπὸν, καὶ παρακαλῶμεν τὴν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος, εἰς ἣν ἀφιερόνομεν τὰς ἐλπίδας μας, ἵνα πρεσβεύσῃ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς λαῖς εἰς τὰς Τρισεβάστες Συμμάχους Δυνάμεις τὰς εὐεργέτιδας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ ἐπισφραγίσωσι τὰς ἀπείρους μεγαλοδωρίας τῶν μετὴν εὐμενῇ αὐτῶν συγκατάθεσιν καὶ ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς πατρίδος ἀφ' ὅσα ἡ περὶ τῆς τελείας ἀποκαταστάσεως τῆς βραδύτης ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν δεινά.

Μένοντες μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐκ Τήνης, ἐν τῇ κωμοπόλει Πύργου τῇ 10 Ἰουλίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πατριῶται τῶν ἑξῶ μερῶν τῆς Τήνης.

Οἱ Δημογέροντες κωμοπόλεως Πύργου Γ. Κονταγκολάας, Δ. Μητροπαλαμάρι, Γ. Χαλατιάς, Ν. Καπαρίας. — Χωρίον Ἰστέρινα. Οἱ Δημογέροντες Ι. Ψάλλτης, Τζαννῆς Φραγκοτζαννάκης. — Χωρίον Πλατιά.

Οἱ Δημογέροντες Ι. Κεραρήνης, Μ. Πίτας.

Ἡ Δημογεροντία κωμοπόλεως Πύργου ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνω καὶ ὀπίθεν ὑπογραφῶν.

Ἐκ Τήνης, ἐν τῇ κωμοπόλ. Πύργου τῇ 15 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βιδέλης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε!

Τὸ πολυπαθὲς Ἑλληνικὸν Ἔθνος μας, τὸ ὅποιον ὁ πρὸς ἀγῶνων θυγὼς ἐμάστιζε, καὶ ἡ ἐπάρατος ἀναρχία

ἐν τῷ μέσω τῆς σαδὶς τῶν ἀγῶνων τε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τε κατεσπάραττε, καὶ ὀπίδοδρομῶν κατέθλιβε, θεία εὐδοκία διὰ τῆς γενναίας προσηλίας τῶν ὑψηλῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων εὐσπλαχνισθὲν, ἀπήλαυσε τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀματοσαγῶν ὀκταετῶν ἀγῶνων τε, τὴν ὁποίαν ἡ ἀφίξις τῆς Υ. Ε. ἡ ἀναδεξαμένη τὰς κυβερνητικὰς ἡνίας, ὑπεσῆριξε μὲ τὴν χορήγησιν τῆς εὐνομίας, τὰς καρπὸς τῆς ὁποίας κατατρυφῶν ἕκαστος, εἶδεν ἑαυτὸν συγγενεὺν ἴσα μὲ τὰς λαὸς τῶν εὐνομενῶν ἔθνων, ἐνῶ πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς Υ. Ε. τὸν ἀπεμάκρυνεν ἡ πανόλεθρος ἀναρχία, τὴν ὁποίαν ὑπερασπίζετο ἡ τῶν σπυδαρχῶν ἰδιότης.

Τὰ πολυτιμώτατα ταῦτα δῶρα, τὰ ὁποῖα ἡ μεγαλόνοια τῆς Υ. Ε. διὰ τῶν Κυβερνητικῶν μέτρων ἴης ἐδώρησα τοῖς εἰς τὸν κατὰ πειρᾶ μενον Ἑλληνικὸν λαόν, καθὼς ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα εἰς τυρανίσκων τινῶν ἱεροσῶλων συμφέροντα, πολλάκις ἐπεχειρίσθησαν τὴν ἀνατροπὴν ἐπὶ παντοίαις μηχανορραφίαις, ἀλλὰ τὸν αἴρα ἐδείρον.

Συνέλαβον καὶ διὰ τελευταῖον σκοπὸν ὡς ἐκ δανειᾶς λέξεως τὴν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα κραζομένην παρὰ τῶν τοιούτων Ἐθνοσυνέλευσιν, φέρεσαν διὰ σύνθημα Σύνταγμα, ὑποκρινόμενοι μὲ τὴν λέξιν, διὰ νὰ ἀνατρέψωσι τὰ τῶν καθεστώτων.

Τὴν περιφρόνησιν ταύτην μὴν ἀνεχόμενοι πάντᾳ πασιν ἀπὸ αἵματος, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἀφορῶσιν εἰς σφετερισμὸς τῶν Ἐθνικῶν δικαιωμάτων, καὶ εἰς τὸ παντελὲς τῆς ἀναρχίας, διὰ νὰ διασείσωσι τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς ψηφιδέντα εἰς τὴν ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἀγανακτῶμεν τὰ μέγιστα.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν διὰ ταύτης μας ἀναφέρομεν εὐσεβῶς τὴν κατὰ τῶν τοιούτων ἐνδόμυχον ἀγανακτικὴν μας, ἀποσπρόφομενοι ἀποδοκιμάζομεν τὰς παρανομολάϊας πράξεις τῶν, καὶ τῶν διάσπειρομένων συμπρακτορῶν τῶν εἰς διάφρα σσηπότα τῆς Κράτης μέρη, ὅπως οἱ καθεσῶτες νόμοι κατέδωκεν καὶ καταδύκεται τὰς ἐγκληματεῖς κατοίκους τῶν διὰ φόνους καὶ παρατείας, καὶ ὅπως ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ βαρβαρικὸς κατακυριεύσει, διαμαρτυρέμεθα κατ' αὐτῶν ἐπιστήμως, καθὼς Διευθυνταὶ τῶν ἔθνικων πλοίων, μετ' ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μας ἀξιοματικῶν, ὑπαξιωματικῶν τε καὶ ναυτῶν, καὶ ἰδιαιτέρως ὡς πολῖται.

Παρακαλῶντες δὲ καλίστ' ὁρμεν τῇ Υ. Ε. ἵνα καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 60.

Ἔτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἐτήσια Φοίνικας 36
Ἑξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, καὶ ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, πρὸς τοὺς ἑν-
στατοὺς τοῦ Ταχυδρομείου.

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἴναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἡ ἐξῆς διαμαρτύρησις τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλρχηγῶν τῆς Πελοποννήσου κατα τῶν ἐν Πόρῳ συμβάντων διευθύνθη δι' ἀναφορὰς αὐτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ στρατιωτικὸν τῆς Πελοποννήσου, τοῦ ὁποίου τὰ ἐκ-
χυθέντα αἵματα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους ἀχνίζουσιν
ἀκόμῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ κακοπαθεῖαι ὑπὲρ
τῆς πατρίδος ἀφῆκαν αἰώνια δείγματα ἀμνηστου σταθερό-
τητος, τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο συνηγμένον ἐν τῇ Τριπολι-
τῇ διὰ τῶν ὀπλρχηγῶν αὐτοῦ, ἐκφράζεται σήμερον ἐνώ-
πιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ διακηρύττει τὸ ἄλλος τῆς
ψυχῆς του, καὶ τὴν ἀνυπέρβλητον θλίψιν του, τὰ ὅποια ἐν-
δομύχως αἰσθάνεται διὰ τὴν παροῦσαν ἐλσεινὴν θέσιν τῶν
πραγμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν παράτολμοι ραδιούργοι ἠθέ-
λησαν νὰ κατωθῇσιν τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ὀλε-
θρίων σκοπῶν τῆς ἰδιοτελείας των.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παρασιωπήσωμεν ὅτι ἂν καὶ τὸ Ἑλλη-
νικὸν ἔθνος ἐν τῷ μέσῳ τῶν καταστροφῶν τοῦ διέμενε διὰ
τῆς σταθερότητός του ἀκαταμάχητον, πλὴν ἐν τέλει ἐκιν-
δύνευσεν νὰ ἐξοντωθῇ, ἐάν κατὰ θεῖαν ἐμπνευσιν δὲν προσ-
εκάλει διὰ νὰ θέσῃ ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν πρυμνίαν τῆς μεγάλης
νῆος τοῦ Κυβερνήτην ἀποδεδειγμένως ἐμπειροῦ καὶ ἐπιδέ-
ξιον, δυναμένον νὰ τὴν διασώσῃ ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους
φρικτὰς τρικυμίας, καὶ νὰ τὴν εὐσώσῃ εἰς τὸν εὐδιον
λίμενα τῆς ἀπαλλαγῆς. Ἡ θεῖα πρόνοια κατέπεμψεν εἰς τὸ
ἔθνος ταύτην τὴν ἐμπνευσιν, καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ἐθνικὴν
συνέλευσιν συνηγμένοι κατὰ τὴν Τριζίναν, προσεκάλεσαν
δημοφώνως διὰ πράξεως ἐπισήμου Κυβερνήτην τὸν Ι. Α.
Καποδίστριαν, ὅστις ὑπακούσας εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρί-
δος του, ἔδραμε νὰ τὴν διασώσῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς προ-
στασίας τῶν σεβαστῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἡ ἀξιοῦς τοῦ ἀνδρός τούτου, ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ πατρικὴ
κυβέρνησις κατέπαυσαν καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ πρώτης ἀρχῆς
καὶ τῆς ξηρᾶς τὰς πρὸ τῆς ἐλευσεως αὐτοῦ ἀταξίας, καὶ
τῆς θαλάσσης τὰς πειρατείας· τοὺς δὲ Ἕλληνας διασκορπι-
σμένους, ἀνεστίους καὶ ἀσίκους, δυστυχεῖς καὶ ἀπεγνω-

σμένους ἐπανήγαγον ὅσον τάχιστα εἰς τὰς πατρικὰς ἐστίας
των. Τὸ ἔθνος ἐπεχείρησε νὰ διαμορφωθῇ καὶ ἠθικῶς καὶ
πολιτικῶς, καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ προχωρῇ γιγαντιαίως εἰς τὴν
πολιτικὴν ἀναγέννησιν διὰ νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν μεγάλην
οἰκογένειαν τοῦ πεφωτισμένου κόσμου.

Ἀλλ' οἱ ἐξ ἀρχῆς πατήσαντες τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος διὰ
νὰ στηριξωσιν ἐπὶ τὰ ἐρείπια τῶν Ἑλλήνων τὰς θεοστυγεῖς
ἰδιοτελείας των, ἰδόντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κατὰ θεῖαν
πρόνοιαν Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἐματαίωσε τὰς κατὰ τῆς
πατρίδος ἐπιβουλὰς των, ἐτρέπησαν εἰς ἐπιβούλους λοι-
δωρίας καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς πατρικῆς Κυβερνήσεως
τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ ἐξαπατήσωσι τοὺς ἀφιεστερούς, καὶ
νὰ φέρωσιν ἐπομένως εἰς τέλος τὰ προμελετημένα ὀλέθρια
αὐτῶν σχέδια. Τέλος δὲ πάντων ἀπορρίψαντες τὸ κάλυμ-
μα, καὶ κατὰ δυστυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, προσλαβόντες
συνεργούς καὶ τινὰς τῶν Ἑλλήνων, ἀπετόλμησαν νὰ κατα-
κυριεύσωσι δολίως τὰ ἐν τῷ Πόρῳ πλοῖα τοῦ ἔθνους, ἅτινα
οἱ Ἕλληνες δι' ἐξόδων ἀδρῶν, καὶ μόγθων μεγάλων ἠδου-
νήθησαν νὰ ἀποκτήσωσι.

Τὸ κίνημα τοῦτο ἐπανάστατικόν, ἢ μᾶλλον ληστρικόν
ὑπάρχον, ἀπεικονεῖτο βεβαίως εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς πα-
τρίδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ μόλις θνατηρὰ εἴλκυε τοὺς ἀνθρώπους
τούτους εἰς τέλος ἀρραυστικόν, εἰς τούτην ἀπόνοιαν τελευ-
ταίων ἐξετραχυλίσθησαν, ὥστε ἀπεκόπησαν νὰ κινήσωσι πο-
λεμίως κατὰ σημαίας μιᾶς τῶν τριῶν μεγάλων Προστά-
τιδων τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων, αἵτινες κατέχουσιν εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀπλότους τὰς εὐεργεσίας, καὶ ἐπιδαψιλεύουσιν διὰ
τῶν σημαιῶν των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀκαταμάχητον
ὑπερασπίσιν, καὶ τὴν σημαίαν, λέγομεν, ταύτην νὰ κατα-
βάψωσι με αἵματα ῥωσικά.

Βεβαιωθέντες δὲ καὶ μετὰ τοῦτο ὅτι ἡ θεῖα πρόνοια, ἥτις
πώποτε δὲν ἐγκατέλειψε τὴν Ἑλλάδα, ἐματαίωσε καὶ ταῦτα
τελευταῖα παράτολμα αὐτῶν ἐπιχειρήματα, καὶ ἐξ ὀλο-
κλήρου ἀπελπισθέντες, σκοπὸν δὲ ἀμετάθετον ἔχοντες ἡ
αὐτοὶ νὰ ἄγωσι καὶ φέρωσι τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ὥπως
βουλῶνται, ἢ, ἂν τοῦτο δὲν ἐπιτύχωσι, νὰ ἐξοντώσωσι τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ οὔτε θεὸν φοβούμενοι, οὔτε τὰς τρεῖς
μεγάλας Δυνάμεις τὰς σεβαστὰς προστασίας τῆς Ἑλλάδος,
οὔτε ἀνθρώπους αἰσχυνομένοι, κατέκαυσαν ὅλην τὴν Ἑλλάδα
τὴν θαλάσσιον δύναμιν, τὰς ἰδιοκτησίας, λέγομεν, νῆας τοῦ

κφερόσωμεν οἱ ὑποφαινόμενοι πρὸς τὴν Υ. Ε. τὰ σα-
 φερὰ ἀνθήματα τῆς ἐπαρχογράφου πρὸς αὐτὴν εὐ-
 νομοσύνης μας, δι' ὧς κατέβαλε, καὶ καταβάλλει
 ἐπιμόνες προσπάθειαι περὶ τῆς σερεώσεως τῆς ἀληθῆς
 τοῦ ἔθνους μας εὐδαιμονίας, καὶ προσέτι τὴν ἀδίκα-
 τον καὶ ἀμετάθετον πεποίθησίν μας ὡς ἐπιτηριζομένην
 αὐτῶν τῶν πρυμμάτων τὴν ἀκράδαντον βάσιν,
 τι δὲν ἐλπίζομεν καὶ ἐπιτύχει τὸ ἔθνος μας τὸ εὐτυχὲς
 ἔρμα τῶν πολυειδῶν καὶ ἀνικέτων θυσιῶν ἡς, εἰμὴ δια-
 ῆς ὁδηγίας τῆς Υ. Ε. Ἐξοχότητος, ἥτις σοφῶς προνοεῖ καὶ
 ἡδὴ περὶ τῆς ἀρμοδίας ἐποχῆς, καθ' ἣν δεόν να συγ-
 κροτηθῇ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Ἄς εὐαρεστηθῇ ἡ Υ. Ε. καὶ δεχθῇ καὶ αὐτὴ τὴν ἐκ-
 φρασιν τῶν πρὸς αὐτὴν βαθυτάτων σεβασμάτων
 μας, μεθ' ὧν ὑποσημειώμεθα.

Ἐν Μιδραῖ τῇ 27 Ἰουλίου 1831.

Οἱ τῆς Μητροπόλεως Προκριτοδημογέροντες.

Α. Κοπανίτζας, Σ. Καζετζόπουλος, Ι. Κυρίσης, Ι.
 Κορφωτάκης, π. Ἀλεξανδράκης, Α. κόκορης, Δ. Σαλ-
 ταφένος, Δ. Ν. Μανυσάκης, Μ. Ἀλεξανδράκης, Α.
 Γραμματικόπουλος, Α. Τζωρτζάκης, Ν. Κρεββατῆς.

— Οἱ Προκριτοδημογέροντες τῆς Τμήματος τῆς Κάτω
 Ὶζας, καὶ τῶν Βαρθολομαίων Α. Κικόνης, Α. Γοθῆτης
 Κετζεράνης, Α. Καρτερέλης, Π. παρασκευάκος,
 Π. Καρβελάς, Χ. Μπεργιελῆς, Ν. σαλταφένος,
 Π. Παπαθεοδωρόπουλος, Ν. τζιριγώτης, Ι. Μα-
 κελλαράκης, Π. χρυσικός, Ν. Π. Ἰωάννης, Κ.
 χρητάκος, Ε. θανάσης, Π. Π. Φύτης, Ν. τάξης,
 Π. χρυσικός, Δ. Εὐστρατίου, Ν. Εὐστρατίου Ἰατροῦ,
 Π. Ἀναγνωστάκος, Δ. Βασιλάκος, Κ. πολυδωράκης,
 Ι. Σταθόπουλος, Π. Ἀρκελάς, Ξ. Μερκεράκης, Γ.
 καλκάνης, Σ. Δημητριάδης, Σ. κόκορης, Α. διαμαντιάδης
 Τ. χατζῆ Πετράκης, Κ. Μιχαλάκης, Σ. βαβέλης,
 Ν. Γοσανίτζης, Π. σπυριδάκος, Σ. Κετράκος, Γ. τζα-
 ρένης, Ν. Γεωργόπουλος, Γ. μιχαλακάκος, Θ. Δια-
 κάκος, Γ. κομηνός, Ι. Σολομός, Ξ. καπετανάκης, Π.
 Σολομός, Π. Ἀναστασόπουλος, Στρατηγὸς Βατικιώτης.

Οἱ τῆς Τμήματος τῶν ἑξω χωρίων προκριτοδημογέροντες.
 Γ. Γραφάκος, Δ. Γραφάκος, Α. Ξανθάκος, Π. τζαννά-
 κος, π. Ρογιάκος, Α. παπαδάκος, Γ. Λιγυράκος. — Οἱ
 τῆς Τμήματος Ἐλῆς Α. Ρέντος, Γ. μπ'μπ'λης, Γ. Γί-
 ατράκος, Σ. Κρητικός, Ν. Ταμπάκης, Δ. Ἀναγνωστό-
 πους, Τ. γραμψότης, Π. Καριζάτης, Δ. μπλέτας,
 Κ. Μανωλάκος, Δ. Νικολάου, Π. Π. Μπέδης. —
 Οἱ τῶν Ὀλυμπικων χωρίων Α. τῆς Γιαννάκη
 Οἰκονομοπέλε, Α. Γ. Οἰκονόμος, Γ. Θ. Τζήνης, Γ.
 τζήνης, Α. Ν. Παπαῖ Γεωργίος, Α. Καραμάνος,

Χ. Ζάβαλης, Γ. Κεῖς, Γ. Ὀρφανός, Α. Κοντζονό-
 πους, Κ. Θεοδώρος, Χ. Μηλιάς — Οἱ τῆς Τμήμα-
 τος τῆς Πέρας Ὶζας Προκριτοδημογέροντες, Ν. Πιλά-
 λας, Σ. παρθενόπουλος, Α. Οἰκονομόπουλος, Δ. Γκι-
 κας, Ν. Γελοπούλος, Ν. Καλαμπόνης, Α. Σακελα-
 λαρίης, Γ. Παπαδόπουλος, Δ. Σταματίου, Κ. Κα-
 λογιάννη, Γ. Μακρὺς, Α. Οἰκονόμος, Π. Δημάρας,
 Α. Οἰκ. Ἡλιόπουλος, Γ. Διληπεράκης, Μ. Μπερνά-
 κης, Α. Γεράσιμος, Ν. Κεμετζίης, Α. Βραχνός, Π.
 Πισκοπλατύνας, Α. Θεοδωρακόπουλος, Π. Μανωλί-
 πους, Α. Π. Μαζέλας, Δ. Κενδυλάς, Δ. Λαμ-
 πρίδης, Γ. Γεωργόπουλος, Κ. Μποςπώνης. — Οἱ τῆς
 Τμήματος τῶν Βαρθολομαίων. Θ. καρόρας, Α. Τζινο-
 νόπουλος, Γ. Πιστολαρίδης, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Τζι-
 βας, Π. Ἀρμάτης, Ν. Τζιμνιγιάννης, Ν. Θεοδωρό-
 πους, Α. Παρασκευόπουλος, Σ. Οἰκονόμος, Η. Μπα-
 νάρης, Γ. Σερέτης, Σταύρος, Σ. Τέτας, Π. Μέλε-
 γος, Ν. Ψικός, Α. Ἀγγελόπουλος, Μ. Τέγλης, Κε-
 τζο-γεωργίος, Γ. Παπαδογιαννόπουλος. — Οἱ τῆς Τμή-
 ματος τῆς Ἐπάνω Ὶζας προκριτοδημογέροντες. Χ.
 Γ. Ἰατρός, Π. Παπα-Χρητόπουλος, Π. Θεοφανόπου-
 λος, Ν. Γεωργόπουλος, Ι. Θεοφύλακος, Α. Νικολό-
 πους, Σ. Γεωργόπουλος, Α. Λεκάκης, Α. Ἀνα-
 γνωστόπουλος, Γ. Πιγεράκος, Α. Ἀναγνωστόπουλος,
 Γ. Ζεαδράς, Γ. Μπάλιτζης, Γ. Σκῆπος, Π. Κυρῆς,
 Γ. Δημητριάδης, Χ. Κετένης, Χ. Λάμπης, Ν.
 Παπαδόπουλος, Γ. Κατάκος, Δ. Καραφλίκας, Δ.
 Γιαννελιάκης, Ι. σῆλος, Ζ. ἀχέτης, π. λικεράκης, π. πα-
 παδόπουλος. — Οἱ τῆς Τμήματος τῶν Ὀπισθίων χωρίων
 Προκριτοδημογέροντες, Γ. Στέμπος, Ν. Στέμπος, Β.
 Ἱερεῖς πρωτοπαππῆς, παππα-σακελλάριος, Ν. Λά-
 ζαρος, Α. Ταβλαράκης, Π. Πετρόπουλος, Π. Δημητρεῖ-
 λος, Α. Παπαδάκης, Σ. Ζύβης, Δ. Ταμιλάκης, Α. Ζα-
 χαρόπουλος, Δ. Νικολόπουλος, Α. Γιαλράκος, Α. Χρα-
 τιζανδρόπουλος, Π. Τζάνης, Δ. Κοντῆς, Ι. Ἀναλνώ-
 σαρά, Η. Παππῆς, Δ. Καπετανάκης, Γ. Στράτος,
 Π. Βασιλάκης.

Ἡ Δημογεροντία Λακεδαιμόνων ἐπικυροῖ τὴν
 γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρῇ ὀπίθεν καὶ ἀνωθεν
 ὑπογραφῶν τῶν Προκριτοδημογερόντων τῆς ἐπαρχίας
 ταύτης, συνελθόντων ὅλων εἰς ἓν εἰς τὴν Μητρόπολιν.

Ἐν Μιδραῖ τῇ 29 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Κοπανίτζας, Σ. Παρθενό-
 λος, Ι. Κυρέσης, Α. Κοκκόνης. Ὁ Γραμματεὺς Γ.
 Χατζελάρης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

827 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΚΑΤΑ ΣΥΡΑΝ ΚΑΙ ΜΥΚΟΝΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ο κύριος Π. Μυρωνίδης, επίτροπος τῆς Κ. Μαριωρίτζας, δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῶν 11 Δεκεμβρίου 1829 πρὸς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τῶν Β. Κυκλάδων ἠτέσθη νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ κ. Πανηγιώτης Πορφύρος εἰς τὸ ν' ἀποδώσῃ τὴν προῖκα τῆς συζύγου τοῦ Κ. Μαριωρίτζας, καὶ νὰ λυθῇ μεσέγγυον 5,118 καὶ 13, τὸ ὅποιον παρὰ νόμῳ ἐπέθεσεν εἰρημένος Κ. Π. Πορφύρος ἐπὶ τῆς προικὸς τῆς συζύγου τοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Π. Πορφύρος δι' ἀναφορᾶς τοῦ 13 Ἰανουαρίου 1830 ἐπρότεινε προδικαστικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἐξεπαιρεώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 115 πράξεως τοῦ πύσαντος Πρωτοκλήτου τῶν Β. Κυκλάδων, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας χωρὶς ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Κ. Π. Μυρωνίδου, ἐπιτρόπου τῆς Κ. Μαριωρίτζας.

Τὸ Πρωτόκλητον τοῦτο προσκαλεῖ τὸν εἰρημένον Κ. Π. Πορφυρὸν ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τοῦ εἰς προθεσμίαν ἡμερῶν 24 μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος προγράμματος· ἄλλως θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῶν νόμων διαταττόμενα.

Ἀντίγραφον τοῦ Προγράμματος τούτου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Μυκόνῳ τῇ 5 Ἰουνίου 1831.

Ὁ πρόεδρος Α. ΠΑΛΥΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

Ἀρ. 718. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Γ. Ἐντάλμα. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ, ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Οἱ ἐκ Γαργάντζας κωμοπόλεως Ἀνδρούσης ἀδελφοὶ Ἀναστάσιος, Θεόδωρος καὶ Δημήτριος Σκουρτόπουλοι, ἐγκαλεσθέντες ὡς πρωταίτιοι τῶν κατὰ τὴν 23 τοῦ Ἀπριλίου 1831 ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἀρκαδίας φόνων, τοῦ τε Κωνσταντίνου Διαμντοπούλου, Ἀθανασίου Σκούρτη, καὶ τοῦ Μήτρου Καραδήμα, πληρωθέντος ἐκ συμπλοκῆς, γενομένης μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ ἁνωθεν χωρίου, καὶ τῆς κωμοπόλεως Γαργάντζας· οἱ μὲν πρῶτοι δύο, συλληφθέντες μετὰ τοὺς ἄλλους συνενόχους, διεσθύνοντο ὑπὸ τῆς Αστυνομίας Ἀνδρούσης, καὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Μιχρομάνης, κατὰ τὰς 6 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, μετὰ τὸν εἰκοσιπένταρον Δημήτριον Λυκάκην, πρὸς τὸ ἀρμόζον τοῦτο Δικαστήριον, οἱ ὅποιοι, νυκτερεύσαντες περὶ τὸ Ξηρακίσι χωρίον τῆς Ἀνδρούσης, ἐφυγάδευσαν αὐτῇ τῇ νυκτί· ὁ δὲ αὐτάδελφος αὐτῶν Δημήτριος Σκουρτόπουλος ἐδόληθη ἐκ τοῦ χωρίου εἰς

φυγὴν, ἀμα οἱ Στρατιῶται ἐστάλησαν νὰ τὸν λαλοῦσι. Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογουμένην τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐξέδοτο τὰ ὑπ' ἀρ. 555 καὶ 664 ἐντάλματα ἐμφανίσεως.

Παρελθούσης δὲ τῆς δοθείσης πρὸς αὐτοὺς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντων, ἢ καταγεθέντων, τὸ Δικαστήριον, κατ' ἐπαναλήψιν τῶν προλαβόντων ἐντάλματων τοῦ, καὶ αἰτιολογημένην αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ Κ. Κωνσταντίνου Α. Κανελλοπούλου, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις διὰ τοῦ παρόντος τρίτου ἐντάλματος νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιόν τοῦ, ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταγραφῆσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ ἐντάλματος τούτου· ἄλλως θέλει τεθῇ ὑπὸ μεσέγγυον ὅλη ἡ περιουσία των κατὰ τὸ ἄρθρον 309 τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας.

Ὅλαί αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι διὰ τὴν σύλληψιν τῶν διαληφθέντων φυγοδικῶν, ἐὰν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ Τμήματά των εὐρεθῶσιν οὗτοι.

Χαρακτηριστικὰ τῶν μνησθέντων φυγοδικῶν.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον, Ἀναστάσιος Σκούρτη· ἔτος, 27· ἐπάγγελμα, γεωργός· ἐνδυμα, Ἑλληνικόν· ἀνάστημα, μέτριον· πρόσωπον, στρογγυλοῦπόλευκον· κόμη, ξανθὴ· μύσταξ, ξανθός· ὀφθαλμοί, μέλανες· μύτη, μετρίχ· στόμα, μέτριον—Ὁ. καὶ ἐπ. Θεόδωρος Σκούρτη· ἔτ. 25· ἐπάγ. γεωργός· ἐνδ· Ἑλληνικόν· ἀνάξ. μέτριον· πρόσ. στρογγυλοῦστρον· κόμη, ξανθὴ· μύ. ξανθός· ὄφ. μέλανες· μύ. χονδρὴ· στ. μέτριον—Ὀν. καὶ ἐπ. Δημήτριος Σκούρτη· ἔτ. 20· ἐπ. βοσκός· ἐν. Ἑλληνοποιημένον· ἀν. ὑψηλόν· πρ. μέλαν· κό. μέλαινα· ὄφ. μέλανες· μύ. μικρὴ· στ. μέτριον.

Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος θέλουσι δημοσιευθῇ, εἰς τὰς θύρας τῶν κατοικιῶν τῶν εἰρημένων, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν των, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς διαμονῆς αὐτῶν, καὶ περιπλέον διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τῇ 15 Ἰουλίου 1831.

Ὁ πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ Γ. Ε. Γραμματεὺς Ι. Πετρής.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸ πολλῆς ἐπροκρίχθη διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἡ τύπωσις τῶν Μελῶν τῆς Σαπφῆς, καὶ ἐπροσκαλῶντο εἰς συνδρομὴν οἱ Φιλομυσοί. Ὁ Κύριος Ν. Πίκολος ἠναγκάσθη ἀπὸ οἰκιακῆς τοῦ ὑποθέσεως ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων, καὶ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἔκδοσιν. Ὅθεν ἐπέσχεψε πρὸ καὶ τὴν συνδρομὴν, ἥτις καὶ ἀπεδόθη ἤδη εἰς τὰς προκαταβαλόντας. Εἰδοποιῶνται δὲ οἱ Κύριοι Ἀντώνιος Ἀλεξόπουλος, Ἰωάννης Φωτίς Μιμῆς, Σωτήριος Βαλτινός καὶ Γεώργιος Σκεύας νὰ διευθυθῶσι πρὸς τὸν Κύριον Γ. Χρυσίδην, Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ λάβωσι τὴν προκαταβολὴν των, ἥτις παρακατετέθη εἰς αὐτὸν παρὰ τῷ Κυρίῳ Γ. Γενναδίῳ.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ στρατηγῶν Γιεργουδ εἰς Κεϊδανὴν (ὅθεν ἔγεινεν ὕπερ-
ρον τὸ κατὰ τῆς Βιλναι κίνημα). Κατὰ τὴν ἐκπτοατείαν
ταύτην ὁ στρ. Χλαπώφκης ἐκυρίευτεν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν 7 τρία
κανόνια, 1500 καρμπίνας, καὶ ὑπὲρ τοὺς 2000 αἰχμη-
λῶν. ἐν οἷς δύο τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ 20 τῶν
ὑποδεεστέρων.

— Ὅλοι αἱ εἰδήσεις συμφωνοῦν ὅτι ὁ ἐχθρικός στρατὸς
ἀποχωρεῖ καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐνεργειῶν του.

Σώματα τινὰ διευθύνονται μετὰ σπουδῆς πρὸς τὴν Λι-
θουανίαν διὰ νὰ πολεμήσωσι τοὺς ἀποστάτας, οἵτινες κατή-
μεσαν πληθύνονται. — Ἐν Λιθουανίᾳ στρατεύματα ἐτέ-
θησαν ἤδη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρχιστρατήγου Σκοζυ-
νέκκου, ἡγεμῶν δὲ αὐτῶν, ὡς λέγει ἡ Ἑφημερίς τῆς
Πολωνίας, διωρίσθη παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου ὁ στρ.
Χλαπώφκης.

— Κατὰ τὰς ἐκ τῆς Πρωσίας εἰδήσεις τὰ σώματα
τῶν στρατηγῶν Γιεργουδ καὶ Χλαπώφκου ἠρώδησαν εἰς
τὴν Σαμογετίαν, στενοχωροῦνται ὅμως πολὺ ἀπὸ τὸν στρα-
τηγὸν Τόλσταιν.

Ἐκ Βιέννης, 27 Ἰουνίου. — Δι' ἐπιστολῆς τῆς Αὐλῆς
τῆς 23 τοῦ ἐνεστῶτος διέταξεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ διακο-
πῶσιν αἱ π. ο. λεμικαὶ προπαρασκευαί. Ἡ χολορρία ἐξακο-
λυθεῖ τὰ, προόδους τῆς ἐν τῇ Γαλλικῇ καὶ τῇ Οὐγ-
γαρίᾳ. Διάφορα συντάγματα διετάχθησαν νὰ ὑπάγουν εἰς
τὰ τῆς Οὐγγαρίας σύνορα διὰ νὰ συστήσωσιν εἰς ἐκεῖνο τὸ
μέρος ὑγειονομικὴν φυλακὴν. Αἱ ἐκ τοῦ Ἰαπίου εἰδήσεις
εἶναι θλιβερώταται. Ἀφοῦ κατηρημώθη ἡ πόλις ἐκεῖνη
ἀπὸ τῆς χολορρίας, ἐξολοθρεύθη καὶ ἀπὸ τὴν πανώλην καὶ
τὴν πυρκαϊάν. (Ἐφ. τῆς Αὐγούστης.)

Ἐκ Λονδίνου, 7 Ἰουλίου. — Ἀναγινώσκουμεν τὰ ἐξῆς
εἰς τὸν Ταχυδρόμον. “ Λέγεται ὅτι τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργ-
εῖον ἐπιθυμεῖ σφίδρα νὰ κατορθώτῃ τὴν σύμπραξιν τῆς
Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν ἐρίδα τὴν
μεταξὺ τῆς Ῥωσίας καὶ τῆς Πολωνίας ὑπάρχουσιν,
καὶ ὅτι ὑπάρχουν τινὰ προίμια τῆς παρεμβάσεως ταύτης.
Φέρον δὲ τὸ παράδειγμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσθέτουν ὅτι
μὴν ἡ ὑπαρξίς τῆς Χολορρίας εἰς τοὺς γειτνιάζοντας με-
τὸ θέατρον τοῦ πολέμου τόπους ἤρκει νὰ δικαιολογήτῃ τὸ
τοιοῦτον κίνημα. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδεχθῶμεν κατὰ πάντα
τὸν συλλογισμόν τοῦτον. Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Κάννιγκος
τεθείσας ἀρχὰς ἀντίκειται εἰς τὰ τῆς Ἀγγλίας συμφέρον-
τα, καθὼς καὶ εἰς τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν δίκαια, τὸ νὰ παρεμ-
βαίῃ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν λαῶν, παρεκτός
μόνον αἱ αὐταὶ καθάσσονται τῆς ἀτφαλείας μας, ἡ πρό-
κειται οὐτιωδὲς περὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς τιμῆς ἡμῶν.
Τὸ μόνον αἷτιον τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα παρεμβάσεώς μας ὑ-
πῆρξεν ἡ εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεσόγειον ἐμπορίον μας προξε-
κυμένη ζημία ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τυρ-
κίαν πολέμου. κτλ.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου παρετηρήθη νέον τι
ἡφαίστιον ἀναφανέν με πρὸς καὶ σπ. δυν. ἀ. αἰσθ. ἐν τῷ
μέσῳ τῆς θαλάσσης. Ὁ κρητὴρ ὑπέρκειται τῆς θαλάσ-

σης ἕως 80 πόδας· κεῖται δὲ κατὰ τὴν 33:11 τοῦ ἀρκτι-
κοῦ πλάτους μοῖραν, καὶ 12:44 τοῦ ἀνατολικοῦ μήκους,
ἥτοι 25 περίπου μίλια πρὸς δυσμὰς τῆς Σκιακκας ἐπὶ τῆς
πλευρᾶς τῆς Σικελίας, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς νήτου 100 μί-
λια περίπου ἀπέχον πρὸς τὸν Ἀργέστην (Maestrale).

— Ἡ στέψις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς
Ἀγγλίας προσδιωρίσθη εἰς τὴν 11 τοῦ Σεπτεμβρίου. Πρὸς
ἱσορροπίαν δὲ τῶν μεγάλων δαπανῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται
ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς τοιαύτης ἐορτῆς, διέταξεν ὁ
Βασιλεὺς νὰ περιορισθῇ αὕτη μόνον εἰς τὰς ἀρησκευτικὰς
τελετὰς.

Τὴν 21 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὁ Μαρκίων Καρανέ-
λας ἤνοιξεν εἰς τὸ Ῥίον Ἰάνειρον τὴν σύνοδον τῆς βουλῆς
τῆς Βρασιλίας ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος, Πέτρου τοῦ Β'.

Ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Δευκὸς καὶ Καισαρεύτης Κων-
σταντίνου βεβαιῶνται κατὰ τὴν Ἑφημερίδα τῆς Πετροπό-
λεως. Συνέβη δὲ ἐν Βιτέψκῃ κατὰ τὴν 15 τοῦ Ἰουνίου μετὰ
9 ὥρῶν ἀσθένειαν.

Ὁ Πολίγκιψ Λεοπόλδος εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Λονδίνου
εἰς τὰς Βρυξέλλας, καὶ εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ Κάληλον τῆς
Γαλλίας, τὴν δὲ 8 ἢ 9 τοῦ Ἰουλίου ἐπεριμένετο εἰς τὴν
πρωτεύουσάν τοῦ Βελγίου.

— Δὲν ἦγον ἀκόμη βέβαιον, ἀ. ὁ τῆς Ὀλλανδίας Βασι-
λεὺς συγκατετέθη εἰς τὰς τελευταίας προτάσεις τοῦ ἐν
Λονδίῳ Συμβουλίου τὰς περιεχούσας τὰ 7ης εἰρήνης προί-
μια, καὶ ἂν θέλῃ ἀναγνωρίσει τὸν Λεοπόλδον, Βασιλέα
τῶν Βελγῶν.

Ποικίλα. — Περὶ Χολορρίας.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐν 7ῇ Γαλλικῇ Ὑγειονόμου,
ἀφοῦ ἀνεφάνη ἐκεῖ ἐφέτος ἡ χολορρία μέχρι μεσοῦντος τοῦ
Ἰουνίου 37,000 περίπου ἀσθενεῖς ἐκτυπώθησαν, ἐξ ὧν
13,356 ἀπέθανον, καὶ 19,655 ἀνέλαβον, περὶ τοὺς 4,000
δὲ ἦσαν ἔτι ἀσθενεῖς.

— Πρᾶγμα παράδοξον, ἡ χολορρία προσβάλλει μᾶλλον
τοὺς ἀνδρας ἢ τὰς γυναῖκας. Ἐκ 403 ἀσθενησάντων ἐν
Γεδάνῳ (Δάντζικ) πρὸ τῆς 13 Ἰουνίου, 306 ἦσαν ἄνδρες
καὶ 97 μόνον γυναῖκες, καὶ ἐκ τῶν ἀποθανόντων δὲ 288 ἡ
ἀναλογία ἦτο 235 ἄνδρες πρὸς 53 γυναῖκας.

— Γράφουν ἐκ Βερολίνου ὅτι αἱ δοκιμαί, τὰς ὁποίας
ἐκαμαν τῆς χρήσεως τοῦ βισμούθου εἰς τὴν θεραπείαν τῆς
χολορρίας ἐν Γεδάνῳ, δὲν ἐπέτυχον ἀκόμη, ἐνῶ ἐπαινέται
ἀκαταπαύστως εἰς τὴν Πολωνίαν ἡ δραστηριότης του.

— Ὁ ἐν Βεροδία ἰατροδιδάσκαλος Πινέλος δι' ἐπιθυ-
μίας ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα νόσος διαφέρει παντάπασι τῆς
ὑπὸ τῶν συγγραφῶν ὀνομαζομένης χολορρίας, καθότι
προσβάλλει εἰδικῶς τοὺς ὅσοι εἶναι ἐξηθενημένοι ἐξ ὀξέων
καὶ χρονικῶν παθῶν, ἀσχερίων τριφῶν, ἢ ὑπερβολικῶν κόπων
ἢ ἀρχῇ τῆς εἶναι ὡτεπιτοπολὺ αἰσθηθῆναι, ὡς ἡ ἀποπληξία
ἐὰν δ' ὑπάρχουν καὶ συμπτώματα τινὰ ὡς προδρομοί, τό-
σον ἀόριστα εἶναι, ὥστε δὲν δύναται τις ἀκριβῶς νὰ προσ-
διορίσῃ κανέν· οἱ ὑπογαστρικοὶ πόνοι καὶ οἱ κατὰ τὰς κνή-
μας αἰμοδιασμοὶ εἶναι κάποτε οἱ πρόδρομοι αὐτῆς. Κατὰ
δὲ τὴν ἀκμὴν δείχνει τὰ ἐξῆς φαινόμενα.

αὐτῆς δεχθῇ εὐμένως τὴν πρὸς αὐτὴν ἀμετάστρε-
τον ἀφοσίωσίν μας καὶ τὰ βαθύτατα ἡμῶν σεβαστή-
α, καὶ ὡς τοιούτῃς εὐδοκήσασα κατατάξῃ τὰς ὑπο-
σημειωμένας μετὰ τὴν ἀπαγεμένην εὐπείθειάν των.

Ἐν Μαραθωνησίῳ, τὴν 30 Ἰουλίου 1831.

Ὁ προσωρινὸς Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὰ περάλαια
τῆς Σπάρτης Μοίρας, διευθυντὴς τῆς ἐθνικῆς βουλῆς
Κίμβρος, Α. Σταματέλος, ὁ Γραμματεὺς Π. Ψά-
νης, οἱ σημειοφόροι Δ. Ἰσιδώρας, Δ. Πετρεῖτς, οἱ
ἀσκήτορες Ι. Ἀλεξάνδρος, Α. Δ. Παπα-ἀνδρέας, οἱ πηδα-
λῆχοι Σ. Βασιλάκης, Α. Μπαρβός, οἱ πυροβολισαὶ
Α. Κωτογιάννης, Γ. Κ. Πιτζίνης, Γ. Πέτρος, Ι. Λεον-
τής, Μ. Παναγιώτης, Κ. Μπαρβός, Δ. Μαρζατός, Δ.
Κανάρης, Π. Πάγωνας, Μ. Κακέσης, Κ. Γενίσης, Δ.
Παπα-μιχαὴλ, Α. Ἰωάννης, Γ. Ἀθανασίος, Δ. Νένος, Δ.
Ν. Ἰσιδώρας, Ε. Ἰωάννης, Κ. Κοροφίλης, Γ. Περγίος, Α.
Σαζιλίης, Δ. Ζερβός, Ν. Δημητριάδης, Π. Γεωργίος,
Δ. Τυμπανίτης, Στ. Δημητρίος, Γ. Σάββας.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐθνικῆς γαλέττας ὁ Ἄγγελος
Θ. Κιοσσὴς, ὁ Γραμματεὺς Π. Μαλαμάσης, ὁ σημει-
οφόρος Ε. Ν. Χαντζη-Ἀνδρέας ὁ ὑποναύκληρος, Α. Κορ-
δοπάτης, ὁ πηδαλῆχος Δ. Σέρρος, ὁ πυροβολιστὴς Γ.
Νικολάος, οἱ ναῦται Μ. Χοντογεράκης, Α. Σέρρος, Α.
Πιτζίος, Α. Δαμαλάς, Γ. Ζοκαπάκης, Φ. Καντάρης,
Μ. Κατραμάδος, Ν. Κρητικός, Γ. Καραγιάννης, Γ.
Παναγιώτης, Δ. Κ. Μερτζάνης, Κ. Ἰωάννης, Γ. Πιτζίος.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐθνικῆς γαλέττας Σμύρνας
ὑποπλοίαρχος Γ. Φράγκος, οἱ σημειοφόροι Γ. Κερ-
αῖος, Ζ. Ἀράνης, ὁ ὑποναύκληρος Κ. Φράγκος, ὁ ὀ-
κιμος Ε. Ψάθης, οἱ ὑπαξιωματικοὶ Δ. Φράγκος, Δ.
Σιδερέης, οἱ ναῦται Γ. Μαρκίος, Γ. Περίνης, Σ. Μερ-
κίος, ὁ ξυλουργὸς Μ. Κιρμίσουγλης, οἱ ναῦται Μ. Στε-
φάνος, Π. Μπαρπαχάκης, Μ. Μανβλάδης, Μ. Φράγ-
κος, Α. Καλογραφίος, Θ. Γιάνναρης, Κ. Δρόσος,
Σ. Μένεος, Κ. Νικολάος, Δ. Μπαφάκης, Γ. Κώστας, Στ.
Χαραῖς, Α. Γιαννιτζίδης, Δ. Γεωργίος, Γ. Φρα-
κός, Δ. Καλογραφίος, Γ. τῆς καλῆς, Ι. Ἐμμανουήλ, Α.
Κώστας, Α. Γκέμης, Σ. Γκέμης.

Ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς τῆς ἐθνικῆς βουλῆς ἡ Κα-
λιώπη Α. Κετρελῆς, Γ. Παπα-ἀνδρέας, Α. Α.
Σπορδῆς, Χατζη-Φώτιος Ἀλέξιος, Δ. Α. Τζαζήλης.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς ὁ Ἅγιος Νι-
κόλαος Σ. Τζαζήλης.

Κατ' αἴτησιν τῶν ἀνωτέρω πλοίαρχων, διευθυντῶν καὶ
ἀξιωματικῶν μετὰ τῶν πληρωμάτων, ἐπικυβεῖται
το γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Μαραθωνησίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Δικηγόρος Ι. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΣΕΒ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

Ἐξοχώτατε.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 4,012 Ἐγκύκλιος, τὴν ὁποίαν ὁ Δι-
οικητὴς Λακεδαιμόνιος καὶ Μητροπολίτης ἐκοινοποίησεν
εἰς ἡμᾶς ὑποφαινόμενος Προκριτοδημογέροντας τῆς
Ἐπαρχίας Λακεδαιμόνιος, ὅτε προσκληθέντες συνήλ-
θομεν εἰς ἐν ἐπ' αὐτῷ τέτρω εἰς τὴν Μητρόπολιν ταύ-
την, καὶ τὴν ὁποίαν ἡγάσαμεν μετ' ἄκρας ἐπιστάσεως,
μας ἐνέπνευσαν ἐκ νέου, ἀλλ' εἰς βαθμὸν ἤδη ἀνεξήγη-
τον, τὴν ἀγανακτικὴν, τὴν ὁποίαν καθεὶς εὐαίδητος
πολίτης ἔλθων ἐπεταναὶ συλλαβὴ ἐκ πρώτης ὥφρας,
ἐναντίον τοιούτων ἀξιοποίνων κινήσεων, ὁποῖα εἰ-
σι ταῦτα πάντα ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἐγκύκλιον.

Καὶ πὺς δὲν ἠθέλαμεν ἀγανακτῆσαι δικαίως, ὅπο-
ταν ολίγοι τινες ῥαδιουργοὶ χαρακτηριζόμενοι διὰ τὴν
λοιπότητάν καὶ τὰ πλέον μισητὰ πάθη, καὶ περιπλέον
διὰ τὴν ἀνέχειαν των ἐν τῇ Ἑλλάδι παντὸς πράγ-
ματος, τοῦ ὁποῖον συνδέει τὸν πολίτην μετ' ἡμᾶς ὁλομέ-
λειαν τῆς κοινωνίας, καὶ διὰ τὸτο μὴ ἔχοντες αἰτίαν
να φθύνωσι τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἀναρ-
χίας καὶ ἀταξίας, πάχυν' ὑποπλανήσαν τὸν ἀθῶον
λαόν, μερφύοντες τὰς πράξεις των μετὰ χαρακτηρισ-
τικῶν, καὶ σφετεριζόμενοι γελοῖως μὲν, ἀλλὰ μετὰ
ἀξιοποίνων ἰσχυρῶν ἢ ἔθνος ἀντιπροσωπεύον; Ἐπο-
μένως πὺς ἠθέλουν ἀνεχθῆ οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ βλέ-
πωσι τὴν ῥαδιουργίαν ἐπιβεβημένην τοσούτον ἀναιδῶς
ὁλοκληρῶς ἔθνος δίκαιον καὶ συμφέροντα, πάχυναν ὑ-
πὸ μαυροσφύγι τὴν ὑπόληψίν τε εἰς τὸν ἐξω κόσμον, καὶ
κατεπανισμένην τῆς ποθητῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, τὴν
ὁποίαν ἤδη χάρει (χάρις εἰς τὴν πατρικὴν καὶ μεγα-
λοφυὴ κυβερνήτην τῆς Υ. Ε.), καὶ τέλος νὰ βλέπωσιν,
ὅτι ἐπαπειλεῖ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐμβριθέστερων αὐ-
τῶν συμφερόντων, εἰς τὴν παρεῖσαν μάλιστα ἐποχὴν,
καθ' ἣν ἐλπίζεται ἡ ἀποκατάστασις τῆς πολιτικῆς τῆς
ἐπανορθώσεως ἀπὸ τὰς ἐντὸς ὀλίγῃς ἀποφάσεως τῶν
Σεβ. Συμβάλλων Δυνάμεων;

Τοιαύτην ἔχοντες ὁμόψυχον τὴν γνώμην, Ἐξοχώ-
τατε, οἱ ὑποφαινόμενοι, ὡς πρὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος
ὀλέθρια κινήματα κατὰ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ εὐη-
μερίας, καὶ ἐκθέτοντες αὐτὴν ἐλευθέρως πρὸς τὴν Υ.
Ἐξοχότητα, ὡς ἐκπληρῶντες χρέος μας ἑρῶν, νομί-
ζομεν εὐκατατότεον, διὰ νὰ λαβῇ ἡ Υ. Ε. τὰ πλέον
αὐστηρὰ μέτρα ἐναντὶν τῶν αὐτεργῶν τῶν τοσούτων
στάσεων καὶ ταραχῶν, καὶ εἰς ὅδὲν τιθεμένων τε προσδε-
σεσθαι τὴν ἔθνος συμφέροντα διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐφή-
μερον καὶ ἀήχιστον ἐνταυτῷ δ' ἔστιν.

Δὲν ἔχομεν ἀποχωρῶντας λόγους, Ἐξοχώτατε, νὰ

Ελληνικοῦ λαοῦ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀρχιρέσωσι μέγα μέρος τῆς δυνάμεώς του, καὶ οὕτω νὰ τὸν ἐξανδραποδίσωσιν.

Ἀλλὰ τὸ στρατιωτικὸν τῆς Πελοποννήσου, θλιβόμενον ἀπρηγορήτως διὰ τὴν νέαν ταύτην καὶ ἀνέλπιστον συμφορὰν τῆς πατρίδος του, συμφορὰν, τὴν ὁποίαν νομίζει δεινότεραν παρ' ὅλης τῆς παρελθούσης, αἵτινες προτήγγισαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τῆς ἐσχάτης ἀπωλείας τὸ χεῖλος, καὶ βλέπον κινδυνεύουσιν εἴπερ ἄλλοτε τὴν πολυδύναμον πατρίδα του, ὑπὲρ τῆς ὁποίας πολλὰ ἔπαθε· θεωροῦν δὲ προδοσίας ἐσχάτης ἐνόχους τοὺς αὐτουργοὺς καὶ πρωταίτιους τοῦ προειρημένου τολμήματος κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, εἶναι κατηνάγκασμένον νὰ διακηρυχθῇ ἐπισήμως κατὰ τῶν τοιούτων προδοτῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν εἴναι. Διὸ καὶ διακηρύσσεται ἐνώπιον Θεοῦ, ἐνώπιον τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἐνώπιον τῆς καθεστῶσης Κυβερνήσεως, καὶ ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου.

α. Νὰ ἀποδώσωσιν εὐθύνας, καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν ὑπὸ τὰς παρὰ τοῦ νόμου διοριζόμενας ποινὰς ὅλοι οἱ αὐτουργοί, πρωταίτιοι, σύμβουλοι, συνένοχοι, καὶ συνέχιοι τῆς παρούσης δεινῆς συμφορᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

β. Νὰ ἀποζημιώσωσιν ἀ-ηρόντως τὴν πατρίδα περὶ ὅλων τῶν κατατολμηθεισῶν εἰς αὐτὴν παρ' αὐτῶν ζημιῶν ὅποιοιδήποτε εἴδους.

γ. Νὰ δώσωσι λόγον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων περὶ πάσης ἄλλης ὁποιασδήποτε ζημίας καὶ συμφορᾶς προελευσμένης εἰς τὴν πατρίδα ὡς ἐκ τοῦ προδοτικοῦ τολμήματός των.

Ἡ παρούσα ἐπίσημος ἡμῶν διακηρύξις διευθύνεται πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ἣτις παρκαλεῖται νὰ διχτάξῃ τὴν διὰ τύπου δημοσίευσιν πρὸς ἐνδειξὴν τῆς ἀθωότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλέωσιν τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες προστατεύουσιν τὴν Ἑλλάδα.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 3 Αὐγούστου 1831.

Ὁ Γενικὸς Ἀρχηγός, καὶ λοιποὶ ὀπλαρχηγοὶ τῆς Πελοποννήσου, Θ. Κολοκοτρώνης, Δ. Πλαπούτας, Ν. Γιατράκος, Μ. Ἀναστασόπουλος, Α. Παπατζώρης, Μ. Πέτροβας, Γ. Δ. Κρίτσαλης, Π. Ἀναγνωστόπουλος, Γ. Χελιώτης, Χ. Ι. Μαρκέλος, Γ. Μιχαλάκης, Δ. Διάκος, Α. Μπούρας, Δ. Σαρτζόπουλος, Ν. Καρχάλιος, Τζ. Χρηστόπουλος, Π. Λιγδόπουλος, Γ. Ντρίβας, Στ. Ποτιώτης, Ι. Πλαπούτας, Δ. Νικολόπουλος, Π. Ἀθανασόπουλος, Ι. Θ. Κολοκοτρώνης, Δ. Τζόκρης, Α. Κολοκοτρώνης, Γ. Ἀγαλόπουλος, Ν. Ο. Κονομόπουλος, Π. Ἀναγνωστόπουλος, Εὐ. Καλαρᾶς, Π. Ζαφειρόπουλος, Ν. Πετιμεζᾶς, Γ. Δεχωρίτης, Θ. Χρυσαντακόπουλος, Χ. Σισίνης, Ιω. Φετζόπουλος, Α. Α. Κονδᾶκης, Δ. Κολοκοτρώνης, Δ. Μέλιος, Α. Τζόκρης, Α. Νέζιος, Γ. Νταγρής, Γ. Ζεμπέκος, Α. Σουρίλης, Δ. Θεοφανόπουλος, Α. Τασόπουλος, Θ. Σελέτος.

(Ἡ ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Παράρτημα.)

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 7 Αὐγούστου.

Περικοπή γράμματος ἰδιατέρου, ἐκ Μεσολογγίου, ἀπὸ 24 Ἰουλίου.

Ὁ Ἀχμετ πασᾶς εὐρίσκεται εἰς τὴν Θεσσαλίαν με μικρὰν δύναμιν μέλις τρισχιλίων ἀνδρῶν.

Ἀπὸ τοὺς νεωστὶ ἐξ Ἰωαννίνων ἐλθόντας κοινολογεῖται ἡ ἀνταρσία τοῦ τῆς Μπίσσιας πασᾶ, καὶ ἡ εἰς τὰ Μπιτώλια ἀποχώρησις τοῦ Κιουταχῆ. Εἶχε κοινολογηθῇ συγχρονως καὶ ἡ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀφίξις τοῦ Σουλταίου, πλὴν ἡ τελευταία αὕτη εἰδήσις φαίνεται ὅτι ἐπλάσθη ἐπι-

τηδες ἀπὸ τὸν Βεζύρην διὰ νὰ μὴ ταραχθῶν αἱ ἐπαρχίαι κατὰ μίμησιν τῆς νέας ἀνταρσίας.

Ἐκ γραμμάτων Βονίτης μνηνόμενον ὅτι ἀπεστάτητε καὶ ὁ Μουσταφᾶς Πρόνιος ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Τσάμιδων, κυριεύτας τὰ φρούρια Πραμουθίας, Γλυκειάς, Μαρμαριγῶν, Γορίτης, Σουλίου, καὶ Ριλιᾶτης· καὶ ὅτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ κυριεῦσῃ καὶ τὴν Πρέβεζαν διὰ προδοσίας τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἀλβανῶν, πλὴν συνελήφθησαν τὰ γράμματα αὐτῶν, καὶ ἐπρόλαβεν ὁ τῆς Πρέβεζας Διοικητῆς τοὺς σκοπούς των.

Ἡ πολιτοκρία τοῦ Σιλικτάρη πρέπει θυτικῶς τῷ λόγῳ νὰ θεωρηθῇ ὡς παραλελυμένη. Οὕτω ὠδεληθεὶς κατὰ τὴν συμβᾶσαν ἀποστασίαν τῶν Τσάμιδων ἐφωδίασε μὲ 2,000 πρόσατα τὸ φρούριόν του.

Ὁ Ἰμὴν πατας, ἅμα ἤκουσε τὴν ἀνταρσίαν τοῦ Πρόνιου, ἐφόρυσεν τὸν υἱόν του, τὸν ὁποῖον ἐκράτει ὁ μῆρον.

Οἱ ὑπὸ τὸν Ταφιλ Μίτζην καὶ Ζιζέκην δις χίλιοι περίπου ἄματιωλοι εὐρίσκονται εἰς τὰ Πιτχλῶνα, καὶ φαίνεται ὅτι μελετοῦν νὰ ὑπάγουν εἰς βοήθειαν τοῦ Σιλικτάρη.

Μᾶς ἀναγγέλλουν πρὸς τούτοις ἐκ Βονίτης ὅτι ὁ Βεζύρης, ἀφήσας τὴν ἀναγκαίαν φρουρὰν εἰς τὸ Λάσι Ὀχρην καὶ Μωτῶλια, ἐξεστάτευεν εἰς τὸ Ἰσκιούσι, ὅπου διευθύνοντο 20,000 Μπασνάκοι.

ΕΞΩΓΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 22 Ἰουνίου. — Ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ἀναφορᾷ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς 20 τοῦ ἐνεστῶτος περιέχονται τὰ ἑξῆς. “Κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Γιελγούδ ἀναφορὰν, ὁ ἀρχηγὸς οὗτος εἶχεν ἐπιχειρησθῇ τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μὲ μέρος τῶν στρατευμάτων του ἰσχυρὰν τινα διεξερεύνησιν πρὸς τὴν ἐν Βίλνᾳ τοποθεσίαν τοῦ ἐχθροῦ. “Ὅλοι σχεδὸν αἱ ἐν τῇ Λιθουανίᾳ ἐχθρικοὶ δυνάμεις ἦσαν συγκεντρωμέναι ἐκεῖ, καὶ τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν στρατευμάτων ἐπροχώρησε κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Γιελγούδ· οὗτος δὲ μὴ ἐλπίζων νὰ καταβάτῃ τὸν ἐχθρὸν οὕτως ἐνδυναμωμένον εἰς ὁλοσχερῇ μάχην, ἀπεχώρησε πρῶτον μὲν εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἔπειτα δὲ εἰς δύο πορείων διάστημα ἀπὸ τῆς Βίλνας. Ἐξ ἀμφιτέρων τῶν μερῶν ἐχάθησαν τὴν ἡμέραν ταύτην ἑκατοστάδες τινὲς στρατιωτῶν. Δὲν συνεμέθεξαν δὲ τῆς μάχης ταύτης οὔτε τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Δεμβίνσκου τὸ κινούμενον ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς Βίλνας, οὔτε τὸ τοῦ στρατηγοῦ Ζυμανόφκου, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη πρὸς τὴν Πόλαγγαν.

„Αἱ νεώτεροι ἐκ τῆς Λιθουανίας εἰδήσεις τῆς 11 Ἰουνίου μνησθῶσιν ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῶν νέων συνταγμάτων πρὸς δεύει ταχέως καὶ εὐτάκτως καὶ ὅτι ὅλον τὸ στράτευμα εἶναι προθυμότατον. „

— Ὁ στρατηγὸς Γιελγούδ ἐσύστησε κεντρικὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ Λιθουανίᾳ προεδρεύοντος τοῦ Καστελλάνου Ζυζιεύτς.

— Ὁ στρατηγὸς Χλαπόφκης, ἀφ’ οὗ ἠνώθησαν μετ’ αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἀποστατῶν, διέδωκε κατὰ τὴν 13 καὶ 14 Μαΐου τὸν ποταμὸν Νιέμεν, προτίεθε παρὰ τὴν Λίδαν τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἐξώγησε δύο λόχους τοῦ τῆς Βίλνας συντάγματος μετὰ δύο πυροβόλων. Μεθὼν ὅμως τὴν κατ’ αὐτοῦ κίτησιν τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος, ὑπῆγεν εἰς τὸ Τρόκκι, κακεῖ ἠνώθη τὴν 25 μὲν τοῦ στρατηγοῦ Ὁξίνσκη ἔχοντα ὑπὲρ τοὺς χίλιους τῶν ἀποστατῶν καὶ 160 μαθητὰς τῆς Βίλνας. Τὴν 26 ὁ στρατηγὸς Χλαπόφκης ἠνώθη μὲ τὸ κυριώτερον στράτευμα τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς